

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

18. února 2016*

„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti šíření jaderných zbraní — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice — Zmrazení finančních prostředků íránské banky — Povinnost uvést odůvodnění — Postup při přijímání aktu — Zjevně nesprávné posouzení“

Ve věci C-176/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 9. dubna 2013,

Rada Evropské unie, zastoupená S. Boelaert a M. Bishopem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

podporovaná

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným L. Christiem a S. Behzadi-Spencer, jako zmocněnci, ve spolupráci se S. Lee, barrister,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Bank Mellat, se sídlem v Teheránu (Írán), zastoupená M. Brindlem, QC, R. Blakeylem a V. Zaiwallou, barristers, jakož i Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwallou a F. Zaiwalla, solicitors,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená D. Gauci a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, D. Šváby, A. Rosas (zpravodaj), E. Juhász a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. září 2014,

* Jednací jazyk: angličtina.

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 26. února 2015,

vydává tento

Rozsudek

1 Rada Evropské unie se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 29. ledna 2013, *Bank Mellat v. Rada* (T-496/10, EU:T:2013:39, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zrušil v rozsahu, v němž se týkají Bank Mellat:

- bod 4 tabulky B přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39, a oprava Úř. věst. L 197, s. 19);
- bod 2 tabulky B přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25);
- bod 4 tabulky B v části I přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81);
- bod 4 tabulky B přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1),
- rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 319, s. 71);
- prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 319, s. 11);
- bod 4 tabulky B v části I přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1),

v rozsahu, v němž název „Bank Mellat“ byl zařazen na seznamy osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují omezující opatření stanovená těmito akty (dále jen společně „sporné akty“).

Právní rámec a skutečnosti předcházející sporu

- 2 Rada bezpečnosti OSN (dále jen „Rada bezpečnosti“), znepokojena četnými zprávami generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) a rezolucemi Rady guvernérů MAAE týkajícími se jaderného programu Íránské islámské republiky, přijala dne 23. prosince 2006 rezoluci 1737 (2006), jejíž bod 12 ve spojení s přílohou této rezoluce vyjmenovává řadu osob a subjektů zapojených do šíření jaderných zbraní, jejichž finanční prostředky, jakož i hospodářské zdroje mají být zmrazeny.
- 3 Za účelem provedení rezoluce 1737 (2006) v Evropské unii přijala Rada dne 27. února 2007 společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 61, s. 49).
- 4 Článek 5 odst. 1 společného postoje 2007/140 stanovil, že se zmrazují veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje určitých kategorií osob a subjektů uvedených v bodech a) a b) tohoto ustanovení. Bod a) tohoto čl. 5 odst. 1 se týkal osob a subjektů uvedených v příloze rezoluce 1737 (2006) a dalších osob a subjektů určených Radou bezpečnosti nebo výborem Rady bezpečnosti

vytvořeným podle článku 18 rezoluce 1737 (2006). Seznam těchto osob a subjektů byl uveden v příloze I společného postoje 2007/140. Bod b) uvedeného čl. 5 odst. 1 se týkal osob a subjektů, které nejsou uvedeny v příloze I a podílejí se na iránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo jsou s těmito činnostmi přímo spojeny nebo je podporují. Seznam těchto osob a subjektů byl uveden v příloze II uvedeného společného postoje.

5 V rozsahu, v němž byly dotčeny pravomoci Evropského společenství, byla rezoluce 1737 (2006) provedena nařízením Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1), které bylo přijato na základě článků 60 ES a 301 ES, odkazuje na společný postoj 2007/140 a jehož obsah se v podstatě shoduje s obsahem tohoto společného postoje v tom, že v příloze IV tohoto nařízení týkající se osob, subjektů a orgánů určených Radou bezpečnosti nebo výborem pro sankce a v příloze V uvedeného nařízení týkající se jiných osob, subjektů a orgánů, než jsou uvedeny v oné příloze IV, jsou uvedena tatáž jména subjektů a fyzických osob.

6 Článek 7 odst. 2 písm. a) nařízení č. 423/2007 zněl takto:

„Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí fyzickým či právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze V nebo které tyto osoby, subjekty nebo orgány vlastní, drží nebo ovládají. Příloha V zahrnuje fyzické a právní osoby, subjekty a orgány, které nejsou uvedeny v příloze IV a které byly v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b) společného postoje 2007/140/SZBP označeny jako

a) podílející se na činnostech Íránu v jaderné oblasti citlivý[ch] z hlediska šíření jaderných zbraní, přímo s nimi spojené nebo je podporující [...]“.

7 Poté, co Rada bezpečnosti konstatovala, že Íránská islámská republika nadále provádí činnosti související s obohacováním uranu a nespolupracuje s MAAE, přijala dne 3. března 2008 rezoluci 1803 (2008). V bodě 10 této rezoluce Rada bezpečnosti:

„Vyzývá všechny státy, aby zachovávaly obezřetnost vůči činnostem finančních institucí na svém území ve vztahu ke všem bankám se sídlem v Íránu, zejména Bank Melli a Bank Saderat, a jejich pobočkám a dceřiným společnostem v zahraničí s cílem zabránit tomu, aby tyto činnosti přispívaly k činnostem představujícím riziko šíření jaderných zbraní nebo k vývoji nosičů jaderných zbraní, jak se uvádí v rezoluci 1737 (2006)“.

8 Rada bezpečnosti přijala prostřednictvím rezoluce 1929 (2010) ze dne 9. června 2010 přísnější opatření, a zejména rozhodla o zmrazení finančních prostředků různých finančních institucí. V bodě 21 uvedené rezoluce vyzývá Rada bezpečnosti státy zejména k tomu, „aby zabránily tomu, aby se na jejich území, přes ně nebo z něj poskytovaly finanční služby, včetně pojištění a zajištění, nebo převáděla finanční nebo jiná aktiva či zdroje, mají-li k dispozici informace, na jejichž základě se lze důvodně domnívat, že by tyto služby, tato aktiva či tyto zdroje mohly přispívat k iránským jaderným činnostem potenciálně ohrožujícím nešíření jaderných zbraní nebo k vývoji nosičů jaderných zbraní, nebo aby takové služby, aktiva či zdroje byly poskytovány státním příslušníkům těchto států nebo subjektům založeným podle jejich práva (včetně poboček v zahraničí) nebo jejich prostřednictvím, či osobám nebo finančním institucím na území těchto států nebo jejich prostřednictvím, a to mj. tím, že zmrazí finanční prostředky a jiný majetek či hospodářské zdroje, které se nachází či budou nacházet na jejich území, které podléhají či budou podléhat jejich pravomoci a které souvisí s těmito programy nebo činnostmi, a tím, že budou provádět důkladný monitoring, aby takovým transakcím po dohodě se svými státními orgány a v souladu s vnitrostátními právními předpisy zabránily“.

- 9 Bank Mellat je zmíněna v bodě 6 přílohy I rezoluce 1929 (2010) v odůvodnění zařazení do této přílohy First East Export Bank plc (dále jen „FEE“):

„Tato banka je vlastněna nebo ovládána Bank Mellat nebo jedná jménem této banky. V posledních sedmi letech Bank Mellat zprostředkovala pro iránské subjekty působící v jaderném, raketovém a obranném průmyslu transakce v řádu stovek milionů dolarů.“

- 10 Evropská rada v prohlášení připojeném k závěrům ze dne 17. června 2010 zdůraznila, že je stále více znepokojena iránským jaderným programem, uvítala přijetí rezoluce Rady bezpečnosti 1929 (2010) a vzala na vědomí poslední zprávu MAAE ze dne 31. května 2010 a oznámila přijetí nových omezujících opatření vztahujících se zejména na finanční sektor.

- 11 Rozhodnutím Rady 2010/413 ze dne 26. července 2010 začala Rada naplňovat toto prohlášení, přičemž zrušila společný postoj 2007/140 a přijala v porovnání s ním další omezující opatření. Body 17 až 20 odůvodnění rozhodnutí 2010/413 týkající se finančních činností poukazují na rozhodnutí Rady bezpečnosti v rezoluci 1929 (2010), jakož i na prohlášení Evropské rady ze dne 17. června 2010. Kapitola 2 rozhodnutí 2010/413 je věnována finančnímu sektoru. Článek 10 odst. 1 tohoto rozhodnutí stanoví, že ve vztahu k finančním nebo jiným aktivům či zdrojům, které by mohly přispět k jaderným činnostem Íránu potenciálně ohrožujícím nešíření nebo k vývoji nosičů jaderných zbraní, a s cílem zabránit poskytování finančních služeb nebo provádění převodů na území členských států, přes ně nebo z něj, nebo poskytování finančních služeb nebo provádění převodů, do nichž jsou zapojeni státní příslušníci členských států nebo subjekty založené podle jejich práva (včetně poboček v zahraničí) nebo osoby či finanční instituce nacházející se na území členských států, členské státy v rámci své pravomoci důkladně monitorují všechny činnosti finančních institucí, do nichž jsou zapojeny banky se sídlem v Íránu a jim náležející pobočky, dceřiné společnosti či subjekty.

- 12 Článek 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413 stanoví, že se zmrazují finanční prostředky několika kategorií osob a subjektů. Bod a) tohoto čl. 20 odst. 1 se týká osob a subjektů určených Radou bezpečnosti, které jsou uvedeny v příloze I tohoto rozhodnutí. Bod b) uvedeného čl. 20 odst. 1 se týká „osob a subjektů, které nejsou uvedeny v příloze I a které se podílejí na iránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo na vývoji nosičů jaderných zbraní nebo jsou s těmito činnostmi přímo spojeny nebo je podporují, i prostřednictvím pořizování zakázaných věcí, zboží, vybavení, materiálů a technologií, nebo osobami či subjekty, které jednájí jejich jménem nebo na jejich příkaz, nebo subjekty, které jsou těmito osobami vlastněny nebo ovládány, a to i nedovolenými prostředky, nebo osobami, které napomáhaly určeným osobám či subjektům vyhýbat se ustanovením rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010) nebo tohoto rozhodnutí, jakož i dalšími vysoce postavenými příslušníky a subjekty islámských revolučních gard a společnosti IRISL a subjekty, které jsou jimi vlastněny nebo ovládány nebo jednájí jejich jménem, přičemž tyto osoby nebo subjekty jsou uvedeny v příloze II“.

- 13 V příloze II rozhodnutí 2010/413 je zmíněno několik finančních subjektů nebo skupin těchto subjektů. Bank Mellat je zapsána v bodě 4 části I B této přílohy. Odůvodnění zní takto:

„Banka Mellat je ve vlastnictví iránského státu. Banka se podílí na jednání, které podporuje a usnadňuje iránský jaderný program a program na výrobu balistických raket. Poskytuje bankovní služby subjektům uvedeným na seznamech OSN nebo [Unie], subjektům jednajícím jejich jménem či podle jejich pokynů nebo subjektům jimi vlastněným či ovládaným. Jde o mateřskou banku [FEE], která je uvedena v rezoluci Rady bezpečnosti [...] 1929.“

- 14 Prováděcím nařízením č. 668/2010, přijatým dne 26. července 2010 k provedení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007, byl název Bank Mellat, uvedený v bodě 2 části I B přílohy tohoto prováděcího nařízení doplněn na seznam právnických osob, subjektů a orgánů uvedený v tabulce I přílohy V nařízení č. 423/2007.

- 15 Odůvodnění zařazení na uvedený seznam se téměř shoduje s odůvodněním uvedeným v rozhodnutí 2010/413.
- 16 Dopisem ze dne 27. července 2010 uvědomila Rada Bank Mellat o jejím zařazení na seznam obsažený v příloze II rozhodnutí 2010/413 a na seznam obsažený v příloze V nařízení č. 423/2007.
- 17 Dopisy z 16. a 24. srpna a 2. a 9. září 2010 vyzvala Bank Mellat Radu, aby jí sdělila, na základě jakých skutečností vůči ní přijala omezující opatření.
- 18 V odpověď na žádosti Bank Mellat o zpřístupnění spisu jí Rada dopisem ze dne 13. září 2010 poskytla kopie dvou návrhů na přijetí omezujících opatření předložených členskými státy. Uvedené bance rovněž stanovila lhůtu do 25. září 2010 k předložení připomínek k přijetí omezujících opatření, která jsou vůči ní namířena.
- 19 Příloha II rozhodnutí 2010/413 byla revidována a přepracována rozhodnutím 2010/644 přijatým dne 25. října 2010. V bodě 2 odůvodnění tohoto rozhodnutí Rada uvádí, že vzala v úvahu připomínky, jež jí předložily dotčené osoby a subjekty.
- 20 Název Bank Mellat byl převzat do bodu 4 seznamu subjektů uvedeného v tabulce I přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644. V odůvodnění se již neuvádí, že se jedná o banku vlastněnou íránským státem, avšak ve zbývající části se toto odůvodnění shoduje s odůvodněním uvedeným v rozhodnutí 2010/413.
- 21 Nařízení č. 423/2007 bylo zrušeno a nahrazeno nařízením č. 961/2010, přijatým dne 25. října 2010. Článek 16 odst. 2 tohoto nařízení zní:

„Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze VIII nebo které jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány. Příloha VIII obsahuje seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, [...] které byly v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 [...] označeny jako:

- a) osoby, subjekty či orgány spojené s íránskými jadernými činnostmi, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo s vývojem nosičů jaderných zbraní Íránem nebo tyto činnosti podporující [osoby, subjekty či orgány podílející se na íránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo na vývoji nosičů jaderných zbraní Íránem nebo s těmito činnostmi či vývojem přímo spojené nebo je podporující], a to i prostřednictvím pořízování zakázaného zboží a technologií, nebo jako osoby, subjekty či orgány, které jsou vlastněny nebo ovládány uvedenými osobami, subjekty či orgány, a to i nedovolenými prostředky, nebo které jednají jejich jménem nebo na jejich příkaz;
- b) fyzické nebo právnické osoby, subjekty či orgány, které napomáhaly osobám, subjektům či orgánům uvedeným na seznamu vyhnout se ustanovením tohoto nařízení, rozhodnutí [...] 2010/413 [...] nebo rezolucí [...] 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010) nebo tato ustanovení porušit;

[...]“

- 22 Rada zařadila název Bank Mellat do bodu 4 seznamu právnických osob, subjektů a orgánů uvedeného v příloze VIII části B nařízení č. 961/2010. Odůvodnění tohoto zařazení se téměř shoduje s odůvodněním uvedeným v rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644.
- 23 Dne 31. května 2011 předala Rada Bank Mellat v příloze k duplice předložené v rámci řízení o žalobě na neplatnost, které vedlo k vydání napadeného rozsudku, dokument Rady ze dne 27. května 2011, který obsahoval výňatek z třetího návrhu na zařazení Bank Mellat na seznam subjektů, na něž se vztahují omezující opatření (dále jen „třetí návrh“).

- 24 Dne 1. prosince 2011 Rada po přezkumu rozhodla v rozhodnutí 2011/783 o ponechání Bank Mellat na seznamu uvedeném v rozhodnutí 2010/413 a v prováděcím nařízení Rady č. 1245/2011 o ponechání dotyčné banky na seznamu uvedeném v nařízení č. 961/2010.
- 25 S odkazem na závěry Evropské rady ze dne 9. prosince 2011 přijala Rada nová opatření prostřednictvím rozhodnutí 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 19, s. 22).
- 26 Dne 23. března 2012 přijala Rada nová opatření prostřednictvím nařízení č. 267/2012, kterým se ruší a nahrazuje nařízení č. 961/2010. Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů je stanoveno v článku 23 nařízení č. 267/2012. Článek 23 odst. 2 tudíž zní takto:

„Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze IX nebo které jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány. Příloha IX obsahuje seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, které byly v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) a c) rozhodnutí [2010/413] označeny jako:

- a) osoby, subjekty či orgány spojené s íránskými jadernými činnostmi, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo s vývojem nosičů jaderných zbraní Íránem nebo tyto činnosti podporující [osoby, subjekty či orgány podílející se na íránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo na vývoji nosičů jaderných zbraní Íránem nebo s těmito činnostmi či vývojem přímo spojené nebo je podporující], a to i prostřednictvím pořizování zakázaného zboží a technologií, nebo jako osoby, subjekty či orgány, které jsou vlastněny nebo ovládány uvedenými osobami, subjekty či orgány, a to i nedovolenými prostředky, nebo které jednájí jejich jménem nebo na jejich příkaz;
- b) fyzické nebo právnické osoby, subjekty či orgány, které napomáhaly osobám, subjektům či orgánům uvedeným na seznamu obcházet nebo porušovat ustanovení tohoto nařízení, rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP nebo rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 37 (2006), č. 1747 (2007), č. 1803 (2008) a č. 1929 (2010);

[...]

- d) další osoby, subjekty nebo orgány, které poskytují íránské vládě podporu, například finanční, logistickou či materiální pomoc, nebo osoby a subjekty, které jsou s nimi spojeny;

[...]

- 27 Bank Mellat byla zařazena do bodu 4 tabulky B v hlavě I přílohy IX nařízení č. 267/2012. Odůvodnění tohoto zařazení se téměř shoduje s odůvodněním uvedeným v rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 28 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. října 2010 podala Bank Mellat žalobu, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010. Následně rozšířila svá návrhová žádání tak, že navrhla rovněž zrušení rozhodnutí 2010/644, nařízení č. 961/2010, rozhodnutí 2011/783, prováděcího nařízení č. 1245/2011 a nařízení č. 267/2012 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají.
- 29 Tribunál nejprve odmítl argumentaci Rady a Komise, podle níž se Bank Mellat nemůže dovolávat ochrany a záruk spojených se základními právy.

- 30 Poté Tribunál zkoumal žalobu podanou Bank Mellat. Bank Mellat uplatnila tři žalobní důvody. První žalobní důvod vycházel z porušení povinnosti uvést odůvodnění a z porušení jejího práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu. Druhý žalobní důvod vycházel ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s přijetím omezujících opatření vůči Bank Mellat. Třetí žalobní důvod vycházel z porušení jejího práva na vlastnictví a zásady proporcionality.
- 31 V rámci prvního žalobního důvodu, vycházejícího z porušení povinnosti uvést odůvodnění, porušení práva Bank Mellat na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, zkoumal Tribunál každý z důvodů týkajících se Bank Mellat, které byly uvedeny ve sporných aktech a v návrzích na přijetí omezujících opatření. Shledal, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění, neboť některé z důvodů nebyly dostatečně přesné. Z důvodu této nedostatečné přesnosti bylo v souvislosti s těmito důvody porušeno i právo Bank Mellat na soudní ochranu. Toto právo bylo navíc porušeno ve vztahu k rozhodnutí 2010/413, prováděcímu nařízení č. 668/2010, rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010, a to z důvodu opožděného sdělení třetího návrhu na přijetí omezujících opatření. Tribunál konečně shledal, že přezkum rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 byl stížen vadou, neboť spis neobsahoval nic, co by naznačovalo, že Rada ověřila relevanci a opodstatněnost skutečností týkajících se Bank Mellat. Tribunál proto prvnímu žalobnímu důvodu vyhověl v rozsahu, v němž se týká rozhodnutí 2010/413, prováděcího nařízení č. 668/2010, rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010.
- 32 Tribunál poté zkoumal druhý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s přijetím omezujících opatření vůči Bank Mellat. Tento přezkum byl zaměřen na důvody, jež byly považovány za dostatečně přesné, a tudíž povinnost uvést odůvodnění nebyla v jejich případech porušena. Vzhledem k tomu, že žádný z těchto důvodů uplatněných Radou vůči Bank Mellat neospravedlňoval přijetí omezujících opatření vůči uvedené bance, Tribunál druhému žalobnímu důvodu vyhověl a sporné akty zrušil v rozsahu, v němž se týkají Bank Mellat, aniž bylo nutné zkoumat třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 33 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - pravomocně rozhodl ve sporu a zamítl žalobu podanou Bank Mellat proti sporným aktům;
 - uložil Bank Mellat náhradu nákladů vynaložených Radou v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.
- 34 Bank Mellat navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 35 Komise plně podporuje návrhová žádání, jež Rada uvedla ve svém kasačním opravném prostředku.
- 36 Spojené království Velké Británie a Severního Irska navrhuje, aby Soudní dvůr kasačnímu opravnému prostředku vyhověl, napadený rozsudek zrušil a žalobu podanou Bank Mellat namířenou proti sporným aktům zamítl.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K námitce nepřijatelnosti kasačního opravného prostředku

Argumenty účastníků řízení

- 37 Bank Mellat tvrdí, že kasační opravný prostředek byl podán po uplynutí lhůty k jeho podání. Poukazuje na to, že se lhůty z důvodu vzdálenosti stanovené v jednacím řádu Soudního dvora neuplatní, neboť Rada není od Soudního dvora vzdálena, jelikož mezi sebou komunikují elektronicky.
- 38 Rada odkazuje na článek 51 jednacího řádu, podle něhož jsou lhůty z důvodu vzdálenosti lhůtami jednotnými.

Závěry Soudního dvora

- 39 Jak zdůraznila generální advokátka v bodech 32 a 33 stanoviska, přestože terminologie použitá k označení lhůt stanovených v článku 51 jednacího řádu napovídá tomu, že účelem těchto lhůt je nahradit čas vyžadovaný poštovními službami v závislosti na vzdálenosti od Soudního dvora, jsou tyto lhůty od novelizace jednacího řádu Soudního dvora ze dne 28. listopadu 2000 (Úř. věst. L 322, s. 1) lhůtami jednotnými (v tomto smyslu viz rozsudek Gbagbo a další v. Rada, C-478/11 P až C-482/11 P, EU:C:2013:258, bod 63).
- 40 Z toho vyplývá, že článek 51 jednacího řádu byl v projednávané věci použitelný, přestože Rada komunikovala se Soudním dvorem elektronicky. Kasační opravný prostředek byl tedy podán v předepsané lhůtě a námitka nepřijatelnosti musí být zamítnuta.

K věci samé

- 41 Rada tvrdí, že napadený rozsudek je stížen několika vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení.

K námitce nepřijatelnosti žalobních důvodů vycházejících z porušení základních práv

– Napadený rozsudek

- 42 Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku odmítl argumentaci Rady a Komise, podle které se Bank Mellat nemohla dovolávat ochrany a záruk spojených se základními právy. V bodě 41 tohoto rozsudku shledal, že unijní právo neobsahuje pravidlo, jež by právníkům osobám, které jsou odnoží třetího státu, znemožňovalo dovolávat se ve svůj prospěch ochrany a záruk spojených se základními právy, a v bodě 42 uvedeného rozsudku shledal, že ostatně Rada a Komise tak jako tak nevedly žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné prokázat, že Bank Mellat byla skutečně odnoží iránského státu.

– Argumenty účastníků řízení

- 43 Rada vyjadřuje výhrady předně vůči bodům 35 až 41 napadeného rozsudku. Je názoru, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že shledal, že i kdyby bylo prokázáno, že Bank Mellat je odnoží iránského státu, mohla by se tato banka dovolávat u unijního soudu ve svůj prospěch ochrany a záruk spojených se základními právy.

- 44 Svůj argument opírá o článek 34 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), který vylučuje, aby k Evropskému soudu pro lidská práva podávaly stížnosti vládní organizace a podobné subjekty, a o další srovnatelná ustanovení, jako je článek 44 Americké úmluvy o lidských právech ze dne 22. listopadu 1969. *Ratio legis* podle Rady spočívá v tom, že stát nemůže být nositelem základních práv. Třebaže Smlouvy o Unii a Listina základních práv Evropské unie neobsahují ustanovení obdobné článku 34 EÚLP, platí stejná zásada.
- 45 Rada má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení i tím, že konstatoval, že neexistuje žádná skutečnost, na jejímž základě by bylo možné prokázat, že Bank Mellat je skutečně vládní organizací. Rada v této souvislosti zmiňuje:
- judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, podle které je k určení, zda určitý subjekt je vládní či nevládní organizací nebo subjektem, nutno pečlivě zkoumat každý faktický a právní kontext;
 - práce Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo, a zejména komentáře týkající se čl. 2 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku, přijaté dne 2. prosince 2004, podle nichž pojem „agentury nebo organizace státu či jiné subjekty“ může zahrnovat státní podniky nebo jiné subjekty založené státem, které provádějí obchodní transakce, a
 - judikaturu Soudního dvora v oblasti podpor (rozsudek Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 55).
- 46 Tribunál měl tedy neprávem za to, že jelikož Bank Mellat vyvíjí podnikatelské činnosti podléhající obecné právní úpravě, nelze tyto činnosti považovat za „veřejnou službu“, přestože jsou nezbytné pro fungování hospodářství určitého státu. Tribunál rovněž náležitě nezohlednil vliv íránské vlády na Bank Mellat, přestože tento stát drží v uvedené bance 20% kapitálový podíl a zbývající podíly jsou rozptýleny mezi menšinové akcionáře.
- 47 Bank Mellat zpochybňuje argumentaci Rady.
- Závěry Soudního dvora
- 48 Je třeba podotknout, že žaloba podaná Bank Mellat spadá pod čl. 275 druhý pododstavec SFEU (rozsudek Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 50).
- 49 Bank Mellat uplatňuje žalobní důvody vycházející z porušení jejího práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Těchto práv se může dovolávat každá fyzická osoba nebo každý subjekt podávající žalobu k unijním soudům.
- 50 Totéž platí pro žalobní důvody vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, jako je důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění aktu.
- 51 Pokud jde o žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení nebo z porušení obecné zásady proporcionality, je třeba konstatovat, že se otázka možnosti státní entity uplatnit tyto důvody týká merita sporu (rozsudek Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 51).
- 52 Vzhledem k výše uvedenému je třeba důvod kasačního opravného prostředku uplatněný Radou zamítnout, aniž je třeba zkoumat argument vycházející z pochybení Tribunálu v tom, že shledal, že není prokázáno, že Bank Mellat je státní entitou, neboť tento argument je irelevantní.

K povinnosti uvést odůvodnění, právu na obhajobu, právu na účinnou soudní ochranu a přístupu ke spisu

– Napadený rozsudek

53 Tribunál v bodech 49 až 51 napadeného rozsudku připomněl judikaturu týkající se povinnosti odůvodnění aktů, zakotvené v čl. 296 druhém pododstavci SFEU. V bodech 52 až 55 tohoto rozsudku připomněl judikaturu týkající se práva na obhajobu a povinnosti sdělit skutečnosti zohledněné v neprospěch dotyčného subjektu, aby tento subjekt mohl účelně vyjádřit své stanovisko k těmto skutečnostem.

54 V bodech 63 a 64 napadeného rozsudku Tribunál shledal, že pro posouzení, zda byla dodržena povinnost uvést odůvodnění a povinnost sdělit Bank Mellat skutečnosti zohledněné v její neprospěch, je nutno vzít v úvahu nejen odůvodnění obsažené ve sporných aktech, ale také ony dva návrhy na přijetí omezujících opatření, které Rada poskytla Bank Mellat v dopise ze dne 13. září 2010, jakož i třetí návrh, který Rada přiložila k duplice podané dne 31. května 2011. Podle Tribunálu byly tyto návrhy předloženy delegacím členských států v souvislosti s přijímáním omezujících opatření vůči Bank Mellat, a jsou tedy na nich tato opatření založena.

55 V bodě 65 napadeného rozsudku Tribunál shledal:

„[...] je pravda, že třetí návrh byl [Bank Mellat] poskytnut po podání žaloby a rovněž po úpravě návrhových žádání provedené v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010. Třetí návrh proto nemůže být platnou součástí odůvodnění rozhodnutí 2010/413, prováděcího nařízení č. 668/2010, rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010. Lze jej však vzít v úvahu při posuzování legality pozdějších aktů, tj. rozhodnutí 2011/783, prováděcího nařízení č. 1245/2011 a nařízení č. 267/2012.“

56 V bodech 66 až 76 napadeného rozsudku Tribunál zkoumal každý z důvodů uvedených ve sporných aktech a v návrzích na přijetí omezujících opatření. Body 66 až 69 zní takto:

„66 V[e] [sporných] aktech jsou zmíněny následující čtyři důvody týkající se [Bank Mellat]:

- podle rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 je [Bank Mellat] bankou ve vlastnictví státu (dále jen ‚první důvod‘);
- [Bank Mellat] se podílí na jednání, které podporuje a usnadňuje íránský jaderný program a program na výrobu balistických raket (dále jen ‚druhý důvod‘);
- [Bank Mellat] poskytuje bankovní služby subjektům uvedeným na seznámech OSN nebo [Unie], subjektům jednajícím jejich jménem či podle jejich pokynů nebo subjektům jimi vlastněným či ovládaným (dále jen ‚třetí důvod‘);
- [Bank Mellat] je mateřskou společností banky [FEE], která je uvedena v rezoluci [...] 1929 (2010) (dále jen ‚čtvrtý důvod‘).

67 První z obou návrhů na přijetí omezujících opatření poskytnutých dne 13. září 2010 zčásti pokrývá druhý důvod uvedený v[e] [sporných] aktech. K němu doplňuje následující důvody:

- [Bank Mellat] poskytuje bankovní služby Íránské organizaci pro atomovou energii (dále jen ‚AEOI‘) a společnosti Novin Energy Company (dále jen ‚Novin‘), vůči nimž přijala Rada bezpečnosti [...] omezující opatření (dále jen ‚pátý důvod‘);

– [Bank Mellat] spravuje účty vrcholových řídicích pracovníků Organizace leteckého průmyslu a jednoho íránského vedoucího pracovníka pro oblast nákupu (dále jen ‚šestý důvod‘).

- 68 Druhý návrh poskytnutý dne 13. září 2010 v podstatné míře pokrývá odůvodnění [sporných] aktů. K němu doplňuje jediný důvod, a sice že [Bank Mellat] usnadňovala přinejmenším od roku 2003 přesun milionů dolarů na íránský jaderný program (dále jen ‚sedmý důvod‘).
- 69 Třetí návrh na přijetí omezujících opatření, který je přiložen k duplice, neobsahuje ve srovnání s[e] [spornými] akty a s oběma návrhy poskytnutými dne 13. září 2010 žádné další skutečnosti.“
- 57 V bodě 77 Tribunál učinil závěr, že v případě druhého, třetího, šestého a sedmého důvodu Rada porušila povinnost uvést odůvodnění i povinnost sdělit Bank Mellat skutečnosti zohledněné v její neprospěch, neboť tyto důvody nejsou dostatečně přesné, ale že u ostatních důvodů byly tyto povinnosti splněny.
- 58 Pokud jde o přístup ke spisu, Tribunál v bodě 81 napadeného rozsudku uvedl, že ze skutečností obsažených ve spise nevyplývá, že by Rada při přijímání sporných aktů vycházela z jiných skutečností než z oněch tří návrhů na přijetí omezujících opatření vůči Bank Mellat předložených členskými státy. V bodě 82 tohoto rozsudku však uvedl, že třetí návrh byl Bank Mellat poskytnut až v příloze k duplice Rady, tzn. po uplynutí lhůty stanovené Bank Mellat Radou k předložení připomínek v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010, po podání žaloby a rovněž po přijetí rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010.
- 59 V bodě 84 uvedeného rozsudku Tribunál odmítl argument Rady, podle něhož Rada zmíněný třetí návrh poskytla, jakmile získala souhlas členského státu, který jej předložil. Tribunál shledal, že má-li Rada v úmyslu přijmout vůči určitému subjektu omezující opatření na základě informací poskytnutých členským státem, je povinna před přijetím uvedených opatření zajistit, že dané informace mohou být dotyčnému subjektu sděleny včas tak, aby mohl účelně vyjádřit své stanovisko. Tribunál učinil v bodě 85 téhož rozsudku závěr, že Rada neposkytla včas přístup k této části svého spisu, čímž došlo k porušení práva na obhajobu.
- 60 Tribunál měl při posuzování skutečnosti, zda Bank Mellat měla možnost účelně vyjádřit své stanovisko, v bodě 89 napadeného rozsudku za to, že Bank Mellat měla příležitost účelně vyjádřit své stanovisko, avšak s výjimkou druhého, třetího, šestého a sedmého důvodu předložených Radou, které jsou příliš neurčité, a dále s výjimkou návrhu na přijetí omezujících opatření sděleného v příloze k duplice Rady, neboť jej v okamžiku předložení připomínek neměla k dispozici.
- 61 V bodě 90 napadeného rozsudku Tribunál shledal, že z dopisů Rady je patrné, že vzala v úvahu připomínky Bank Mellat. Tribunál konkrétně v bodě 91 tohoto rozsudku uvedl, že Rada odstranila zmínku o tom, že Bank Mellat je bankou vlastněnou státem, jejíž správnost tato banka zpochybňovala.
- 62 V bodě 96 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že právo Bank Mellat na účinnou soudní ochranu bylo vzhledem k neurčitosti druhého, třetího, šestého a sedmého důvodu a opožděnému poskytnutí jednoho z návrhů na přijetí omezujících opatření porušeno. Naproti tomu v případě prvního, čtvrtého a pátého důvodu uvedených Radou toto právo porušeno nebylo.

– Argumenty účastníků řízení

- 63 Zprv Rada má v části argumentace nadepsané „Povinnost uvést odůvodnění“ za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že každý z důvodů posuzoval samostatně namísto toho, aby je posoudil jako celek. Mezi těmito důvody podle Rady zjevně existuje vzájemná spojitost. Konkrétně třetí důvod je zpřesňujícím popisem jednání zmíněného v druhém důvodu. Tribunál navíc dospěl v bodě 73 napadeného rozsudku k nesprávnému závěru, že tyto dva posledně zmíněné důvody

„neupřesňují [...] jednání, které je [Bank Mellat] vytýkáno“. Přestože tento třetí důvod jmenovitě neoznačoval subjekty uvedené na seznamech OSN a Unie, kterým Bank Mellat poskytuje bankovní služby, tato banka mohla uvedené subjekty porovnat se svými seznamy klientů a zpochybnit uvedený důvod v případě, že by žádný z jejích klientů nebyl na seznamech OSN nebo Unie uveden.

- 64 Pokud jde o šestý důvod uvedený v jednom z návrhů na zařazení předloženém členským státem, v němž se uvádí, že Bank Mellat spravuje účty vrcholových řídicích pracovníků Organizace leteckého průmyslu a jednoho íránského vedoucího pracovníka pro oblast nákupu, Rada má za to, že Tribunál neprávem shledal, že tento důvod není dostatečně podrobný. Vzhledem k tomu, že informace o klientech určité banky zahrnují název jejich zaměstnavatele, mohla totiž Bank Mellat ověřit, zda některý z klientů byl zaměstnancem této organizace nebo vedoucím pracovníkem pro oblast nákupu. Tento důvod tedy podle Rady splňoval požadavky vymezené judikaturou, neboť poskytoval dostatečné informace k určení, zda byly sporné akty opodstatněné.
- 65 Komise tvrdí, že názor Tribunálu zastávaný v bodě 77 napadeného rozsudku, podle něhož je žaloba na neplatnost ve vztahu k některým důvodům opodstatněná, kdežto ve vztahu k jiným důvodům je neopodstatněná, obhajitelný není. Nelze mít za to, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění a povinnost sdělit Bank Mellat vytýkané skutečnosti pro každý důvod samostatně.
- 66 Spojené království ve vyjádření vedlejšího účastníka rovněž zpochybňuje závěr Tribunálu, že druhý důvod je příliš neurčitý, neboť tento důvod musí být vykládán ve spojení s důvody, které jej následují.
- 67 Zadruhé v části argumentace nadepsané „Přístup ke spisu“ Rada zpochybňuje konstatování Tribunálu učiněné v bodě 63 napadeného rozsudku, podle něhož „pro posouzení, zda byla dodržena povinnost uvést odůvodnění a povinnost sdělit dotyčnému subjektu skutečnosti zohledněné v jeho neprospěch, je nutno vzít v úvahu nejen odůvodnění obsažené v[e] [sporných] aktech, ale také ony tři návrhy na přijetí omezujících opatření, které Rada [Bank Mellat] poskytla“.
- 68 Rada tvrdí, že Tribunál nesprávně uplatnil judikaturu, již citoval v bodě 54 napadeného rozsudku, která byla formulována v kontextu prvních věcí týkajících se terorismu, kdy nebyl předložen žádný důvod, který by ospravedlňoval zařazení na seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují omezující opatření, a za těchto okolností byly výrazy „důvody“ a „skutečnosti“ vzájemně zaměnitelné. V projednávané věci obsahovaly dotyčné akty důvody, takže nebyl dán žádný důvod k poskytnutí návrhů na přijetí omezujících opatření, které každopádně neměly žádnou přidanou hodnotu.
- 69 Pokud jde o informace, které nebyly uvedeny v odůvodnění předloženém Radou, ani tyto nemusely být sděleny každá zvlášť, neboť nelze automaticky předpokládat, že Rada těchto informací využila jako důvodů a důkazů. Tribunál měl podle Rady uplatnit judikaturu, již citoval v bodě 55 napadeného rozsudku, podle které platí, že jsou-li důvody dostatečně přesné, je Rada povinna poskytnout přístup ke všem nedůvěrným správním dokumentům týkajícím se dotčeného opatření pouze na žádost dotyčné osoby (rozsudek Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 97).
- 70 Spojené království s odkazem na bod 111 rozsudku Komise a další v. Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518) tvrdí, že pokud jde o seznamy subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, muselo být zpřístupněno pouze odůvodnění zařazení dotyčných subjektů na tyto seznamy, jež podala Rada, a nikoli návrhy na zařazení těchto subjektů na uvedené seznamy.
- 71 Bank Mellat se ztotožňuje s argumentací Tribunálu. Tvrdí, že i kdyby druhý a třetí důvod byly zkoumány společně, nejsou tyto důvody dostatečně přesné, neboť třetí důvod, který je údajně přesnější, byl právem označen za „příliš neurčitý“. V souvislosti s šestým důvodem Bank Mellat tvrdí, že Rada nijak nedoložila své tvrzení, že složky týkající se klientů banky obsahují název zaměstnavatele těchto klientů. Pokud jde o sedmý důvod, Rada jej v rámci kasačního opravného prostředku nijak nebrání.

72 Bank Mellat poukazuje na to, že Rada byla povinna poskytnout návrhy na zařazení na uvedené seznamy k samotnému datu tohoto zařazení nebo krátce po něm, neboť se jednalo o jediné materiály tvořící spis. Na tvrzení Rady, že získání těchto návrhů na zařazení nebylo pro Bank Mellat nijak užitečné, Bank Mellat odpovídá, že Radě nepřísluší posuzovat, který materiál obsažený ve spisu by mohl být pro žalobce relevantní. Kdyby se Radě umožnilo vybrat ze spisu materiál, jenž hodlá zohlednit, bylo by to v rozporu s právem na obhajobu.

73 Bank Mellat zpochybňuje argument, že v projednávané věci měla být uplatněna judikatura plynoucí z rozsudku *Bank Mellat v. Rada* (T-390/08, EU:T:2009:401), neboť dotyčná banka neměla k dispozici dostatečně přesné informace, které by jí umožnily účelně vyjádřit své stanovisko ke skutečnostem zohledněným v její neprospěch. Zdůrazňuje, že Tribunál i Rada vycházely ze skutečnosti, že návrhy na zařazení na seznamy subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, představují důkazy, ačkoli tomu tak nebylo.

– Závěry Soudního dvora

74 Podle ustálené judikatury je cílem povinnosti uvést odůvodnění aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení osoby, jež je logickým důsledkem zásady dodržování práva na obhajobu, zaprvé poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je akt opodstatněný, nebo je případně stížen vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost před unijním soudem, a zadruhé umožnit tomuto soudu přezkoumat legalitu tohoto aktu (viz rozsudek *Rada v. Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 49 a citovaná judikatura).

75 Odůvodnění požadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na konkrétních okolnostech daného případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jímž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek *Rada v. Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 53 a citovaná judikatura). Akt nepříznivě zasahující do právního postavení osoby je dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a které jí umožňují pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (rozsudek *Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 71).

76 Pokud jde o omezující opatření, není sice nutné zacházet až tak daleko, aby byla vyžadována podrobná odpověď na připomínky předložené dotčenou osobou, avšak povinnost uvést odůvodnění zakotvená v článku 296 SFEU za všech okolností, a to i v případech, kdy odůvodnění unijního aktu odpovídá důvodům uvedeným mezinárodním orgánem, implikuje, že toto odůvodnění uvede individuální, specifické a konkrétní důvody, na základě kterých mají příslušné orgány za to, že je vůči dotyčné osobě nutné přijmout omezující opatření. Unijní soud musí tedy zejména ověřit, zda jsou uváděné důvody dostatečně přesné a konkrétní (v tomto smyslu viz rozsudek *Komise a další v. Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 116 a 118).

77 V projednávané věci se Tribunál při zkoumání druhého a třetího důvodu nedopustil nesprávného právního posouzení, neboť Rada před ním neuplatnila argument, že tyto důvody musí být vykládány ve vzájemném spojení.

78 Každopádně i za předpokladu, že by uvedený třetí důvod měl být chápán v tom smyslu, že upřesňuje jednání vytýkané v druhém důvodu – jak tvrdí Rada – výklad uvedených důvodů ve vzájemném spojení by Bank Mellat neumožnil konkrétně zjistit, jaké bankovní služby tato banka poskytovala jakým subjektům „uvedeným na seznamech OSN a [Unie]“ nebo subjektům, „které jednají jejich

jménem nebo na jejich příkaz nebo subjekt[ům], které jsou těmito osobami vlastněny nebo ovládány“. Tribunálu nelze za těchto podmínek vytýkat, že v bodě 73 napadeného rozsudku učinil závěr, že druhý a třetí důvod zařazení na uvedené seznamy jsou příliš neurčité.

- 79 Tribunál rovněž právem v bodě 76 napadeného rozsudku shledal, že šestý důvod není dostatečně přesný, neboť v něm nejsou určeny osoby, jejichž účty Bank Mellat spravovala.
- 80 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rada v kasačním opravném prostředku, Bank Mellat nepříslušelo, aby v rámci postupu vedoucího k přijetí opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků porovnála za účelem obhajoby seznamy svých klientů s názvy subjektů uvedenými na seznamech OSN a Unie nebo ověřila, zda některý z jejich klientů byl zaměstnancem Organizace leteckého průmyslu.
- 81 Toto by bylo v rozporu s judikaturou citovanou v bodě 76 tohoto rozsudku, podle které musí odůvodnění aktu uvádět individuální, specifické a konkrétní důvody, na základě kterých mají příslušné orgány za to, že je vůči dotyčné osobě nutné přijmout omezující opatření.
- 82 Pokud jde konečně o přístup ke spisu, Tribunál v bodech 84, 85 a 105 napadeného rozsudku právem shledal, že Rada je před přijetím omezujících opatření povinna zajistit, aby skutečnosti zohledněné v neprospěch Bank Mellat mohly být dotyčné bance oznámeny včas tak, aby mohla účelně vyjádřit své stanovisko, a že včasným neposkytnutím třetího návrhu přiloženého k duplice Rady bylo porušeno právo Bank Mellat na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu, což mělo dopad na legalitu rozhodnutí 2010/413, prováděcího nařízení č. 668/2010, rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010 v rozsahu, v němž se tyto akty týkaly Bank Mellat.

K vadám týkajícím se posouzení provedeného Radou

– Napadený rozsudek

- 83 Rovněž v rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu shrnul Tribunál argument uplatněný Bank Mellat takto:
- „97 [Bank Mellat] tvrdí, že Rada neprovedla skutečné posouzení okolností projednávané věci, nýbrž pouze přijala návrhy předložené členskými státy. Tato vada se podle ní týká jak posouzení provedeného před přijetím omezujících opatření, která jsou vůči ní namířena, tak pravidelného přezkoumání těchto opatření.“
- 84 Tribunál rozhodl takto:
- „101 Spis v projednávané věci neobsahuje nic, co by naznačovalo, že Rada ověřila relevanci a opodstatněnost skutečností týkajících se [Bank Mellat], které jí byly předloženy před přijetím rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010. Naopak chybný údaj v těchto aktech, a sice že [Bank Mellat] je bankou vlastněnou státem – jehož nesprávnost Rada nepopírá – spíše dokládá, že v tomto směru nebylo provedeno žádné ověření.
- 102 Dále z bodů 90 až 92 výše vyplývá, že Rada při přijímání následných [sporných] aktů přezkoumala okolnosti projednávané věci s ohledem na připomínky [Bank Mellat], neboť údaj o tom, že [Bank Mellat] je bankou vlastněnou státem, odstranila a vyjádřila se k její argumentaci týkající se finančních služeb poskytovaných subjektům zapojeným do šíření jaderných zbraní.

[...]

104 Za těchto okolností je nutno přijmout argumenty [Bank Mellat] ohledně vad týkajících se posouzení provedeného Radou v případě rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 a ve zbývajících částech je odmítnout.“

85 V bodě 106 napadeného rozsudku učinil Tribunál závěr, že při přijímání rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 Rada nedodržela svou povinnost posoudit, zda jsou informace a důkazy ohledně [Bank Mellat], které byly Radě předloženy, relevantní a opodstatněné, v důsledku čehož jsou tedy uvedené akty v daném ohledu protiprávní.

– Argumenty účastníků řízení

86 Rada má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 100 a 101 napadeného rozsudku vyžadoval, aby spis obsahoval údaje, jež by naznačovaly, že Rada ověřila informace, které jí byly předloženy. Tvrdí, že nelze určit, jaké indicie je třeba předložit k prokázání skutečnosti, že členové Rady toto ověření skutečně provedli, a dále že některé informace pocházely z důvěrných zdrojů, k nimž členové Rady jako celek nemají přístup.

87 Bank Mellat tvrdí, že právní zásada, podle které musí Rada posoudit relevanci a opodstatněnost informací a důkazů, které jí byly předloženy, není zpochybňována. Je toho názoru, že Tribunál byl oprávněn dovolávat se nedostatku důkazů ohledně skutečnosti, že Rada provedla náležité ověření, k podložení svého závěru, že toto ověření provedeno nebylo. Dále uvádí, že Rada uznává, že nijak neověřila tvrzení obsažená v návrzích ohledně označení Bank Mellat jako subjektu, na něž se vztahují omezující opatření, které jí byly předloženy, a to konkrétně proto, že neměla přístup k důkazům podírajícím tato tvrzení, jež byly považovány za důvěrné.

– Závěry Soudního dvora

88 Z napadeného rozsudku vyplývá, že Bank Mellat byla zařazena na seznamy subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, prostřednictvím přijetí rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010, a to pouze na základě návrhů na zařazení předložených členskými státy. Tribunál však nevysvětluje, jak by tato skutečnost mohla být jedním z důvodů neplatnosti uvedených v článku 263 SFEU.

89 Jak uvedla generální advokátka v bodě 95 stanoviska, nic nenasvědčuje tomu, že by ověření relevance a opodstatněnosti informací a důkazů týkajících se Bank Mellat, které byly předloženy Radě před přijetím rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010, představovalo podstatnou formální náležitost přijetí těchto aktů, jejíž nedodržení by mohlo vést k protiprávnosti těchto aktů. Tribunál neukázal, že by takováto náležitost byla zakotvena ve Smlouvě o FEU nebo v některém aktu sekundárního práva.

90 Tribunál nevysvětlil ani to, jak by tato skutečnost mohla přispívat k porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva Bank Mellat na obhajobu nebo jejího práva na účinnou soudní ochranu, kterých se Bank Mellat dovolávala v rámci prvního žalobního důvodu, nebo též k porušení jakéhokoli jiného právního pravidla.

91 Vzhledem k tomu, že Tribunál neukázal, že z důvodu neověření relevance a opodstatněnosti skutečností a důkazů týkajících se Bank Mellat by některý z důvodů neplatnosti uvedených v článku 263 SFEU měl dopad na platnost rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010, je třeba konstatovat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 100 a 101 napadeného rozsudku rozhodl, že při přijetí prvního aktu, kterým se stanoví omezující opatření vůči subjektům údajně zapojeným do šíření jaderných zbraní je Rada povinna zkoumat, zda jsou informace a důkazy, které jí byly předloženy členským státem nebo vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, relevantní a opodstatněné. Též nesprávného právního posouzení se tudíž Tribunál dopustil tím, že v bodě 106 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že při přijímání

rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 Rada nedodržela svou povinnost posoudit, zda jsou informace a důkazy ohledně Bank Mellat, které byly Radě předloženy, relevantní a opodstatněné, v důsledku čehož jsou tedy uvedené akty v tomto ohledu protiprávní.

Ke zjevně nesprávnému posouzení

– Napadený rozsudek

- 92 V bodě 112 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že s ohledem na nedostatek odůvodnění týkající se druhého, třetího, šestého a sedmého důvodu uplatněných Radou vůči Bank Mellat bylo třeba se omezit na ověření opodstatněnosti prvního, čtvrtého a pátého uplatněného důvodu.
- 93 V bodě 113 uvedeného rozsudku Tribunál shledal, že první důvod, a sice že Bank Mellat je bankou ve vlastnictví státu, je založen na nesprávném skutkovém zjištění, a nemůže proto odůvodňovat omezující opatření přijatá vůči Bank Mellat v rozhodnutí 2010/413 a v prováděcím nařízení č. 668/2010.
- 94 Pokud jde o čtvrtý důvod týkající se FEE, která je dceřinou společností vlastněnou Bank Mellat, Tribunál v bodě 117 téhož rozsudku shledal, že tento důvod je zaprvé založen na pouhých tvrzeních a zadruhé není samostatným důvodem ve vztahu k důvodům, které se Bank Mellat týkají bezprostředně.
- 95 Pokud jde o pátý důvod, Tribunál v bodě 118 napadeného rozsudku shledal, že Rada nepředložila žádný důkaz či informaci, které by dokládaly, že Bank Mellat poskytovala služby AEOI. Pokud jde o služby poskytované společností Novin, Tribunál v bodě 128 tohoto rozsudku shledal, že je třeba vzít v úvahu tvrzení Bank Mellat, podle něhož tato banka před přijetím omezujících opatření vůči společnosti Novin Radou bezpečnosti nevěděla o zapojení této společnosti do šíření jaderných zbraní.
- 96 Tribunál měl dále v bodě 131 napadeného rozsudku za to, že Bank Mellat prokázala, že ve snaze ukončit poskytování finančních služeb společnosti Novin jednala neprodleně, jakmile se dozvěděla o jejím zapojení do šíření jaderných zbraní. V bodě 137 téhož rozsudku Tribunál shledal, že ani služby poskytované Bank Mellat společnosti Novin před přijetím omezujících opatření vůči společnosti Novin, ani postup ukončení obchodních vztahů Bank Mellat a společnosti Novin nepředstavují podporu šíření jaderných zbraní ve smyslu rozhodnutí 2010/413 a nařízení č. 423/2007, č. 961/2010 a č. 267/2012.
- 97 Na základě výše uvedených poznatků učinil Tribunál v bodě 139 napadeného rozsudku závěr, že jelikož první, čtvrtý ani pátý důvod uplatněné Radou vůči Bank Mellat neodůvodňují přijetí omezujících opatření, která jsou vůči ní namířena, je třeba druhému žalobnímu důvodu vyhovět.

– Argumentace účastníků řízení

- 98 Pokud jde o čtvrtý důvod, který se týká skutečnosti, že FEE, dceřiná společnost, v níž Bank Mellat drží 100% kapitálový podíl, je uvedena v rezoluci Rady bezpečnosti 1929 (2010), Rada připomíná, že toto označení FEE za subjekt, na něž se vztahují omezující opatření, je odůvodněno zejména tím, že „v posledních sedmi letech Bank Mellat zprostředkovala pro iránské subjekty působící v jaderném, raketovém a obranném průmyslu transakce v řádu stovek milionů dolarů“. Rada je názoru, že Tribunál v bodě 117 napadeného rozsudku neprávem shledal, že tento důvod je založen na pouhých tvrzeních a není samostatným důvodem ve vztahu k důvodům, které se Bank Mellat týkají bezprostředně. Rada poukazuje na zvláštní význam přisuzovaný rezolucím Rady bezpečnosti v rámci kapitoly VII Charty Organizace spojených národů a na ustanovení Smluv.

- 99 Rada dále tvrdí, že Tribunál náležitě nezohlednil ilegalitu činností, což znamená, že důkazy pocházejí z důvěrných zdrojů a nemohou být poskytnuty ve všech případech. Rovněž zdůrazňuje zásadu vzájemné důvěry mezi členskými státy a orgány, jakož i zásadu loajální spolupráce. Rada mimoto tvrdí, že podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva neexistuje neomezené právo na zpřístupnění důkazů. Vztahuje-li se tato zásada na trestní obvinění, vztahuje se *a fortiori* i na daná omezující opatření, jež jsou opatřeními zajišťovacími.
- 100 Tento argument platí podle Rady i pro bankovní služby poskytované AEOI.
- 101 Pokud jde o skutečnost, že sama Bank Mellat uznala, že poskytovala bankovní služby společnosti Novin, jež byla uvedena v rezoluci Rady bezpečnosti 1747(2007), Rada má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že posouzení Rady nahradil vlastním posouzením, když rozhodl, že skutečnost, že Bank Mellat poskytovala v minulosti bankovní služby společnosti Novin, neodůvodňuje sporné akty, neboť Bank Mellat poté, co se dozvěděla, že společnost Novin byla uvedena v rezoluci Rady bezpečnosti, vztahy s touto společností postupně omezila a poté je zcela ukončila. Poskytování bankovních služeb před tím, než byla společnost Novin označena za subjekt, na nějž se vztahují omezující opatření, tj. během období, kdy vyšlo najevo, že tato společnost je zapojena do iránských jaderných činností, jež by mohly ohrozit nešíření, svědčí podle Rady o tom, že Bank Mellat je s to poskytovat tyto služby v budoucnu jiným subjektům vyvíjejícím tytéž činnosti. Rada tedy podle svého názoru správně nařídila zmrazení majetku Bank Mellat jakožto zajišťovací opatření. Skutečnost, že Bank Mellat věděla či nevěděla o zapojení těchto subjektů do uvedených činností nebo že bankovní služby byly či nebyly v rámci uvedených činností využity, není v tomto směru rozhodujícím faktorem.
- 102 Rada dodává, že Tribunál vyložil pojem „podpora iránských jaderných činností, jež by mohly ohrozit nešíření“, ve smyslu rozhodnutí 2010/413, nařízení č. 961/2010 a nařízení č. 267/2012, příliš úzce, a že tím nahradil posouzení Rady ohledně skutečností, jež odůvodňovaly nařízení zmrazení majetku jakožto zajišťovací opatření, vlastním posouzením, čímž nerespektoval vlastní judikaturu (rozsudek *People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada*, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 138).
- 103 Komise tvrdí, že na činnosti Bank Mellat je nutno nahlížet z globálnější perspektivy a nelze je zkoumat jako jednotlivé transakce vytržené z kontextu. Připomíná, že Rada bezpečnosti měla v úmyslu zařadit Bank Mellat na příslušné seznamy. V tomto ohledu zdůrazňuje význam rezolucí Rady bezpečnosti v rámci Charty Organizace Spojených národů.
- 104 Komise též připomíná, že omezující opatření jsou nedílnou součástí reakce na iránský jaderný program vyvíjený bez spolupráce s MAAE. Důvodem zařazení bank na seznamy je potřeba Íránu využívat bankovních služeb k dovozu uranu, technologií a jiných materiálů. Vyloučení takové banky, jako je Bank Mellat, z jednoho z hlavních finančních trhů, na kterých probíhá tento druh transakcí, je racionálně spjata s cílem mezinárodního společenství zabránit vývoji a šíření jaderných zbraní. Poskytování bankovních služeb Bank Mellat společnosti Novin před tím, než posledně uvedená společnost byla označena Radou bezpečnosti, jasně svědčí o tom, že Bank Mellat je s to poskytovat tento druh služeb.
- 105 Komise je názoru, že Rada není povinna prokázat, že konkrétně uváděné služby nebo transakce byly „přímo“ spojeny s šířením jaderných zbraní, jak tvrdí Tribunál v bodech 135 a 137 napadeného rozsudku. K dosažení rovnováhy mezi ochranou základních práv osob zařazených na seznamy a potřebou chránit zjevné zájmy Unie v oblasti bezpečnosti je třeba, aby Rada měla určitý prostor pro uvážení při určování, zda daný subjekt napomáhá prostřednictvím poskytování finančních služeb subjektům, jež jsou zařazeny na seznamech subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, tomu, aby se podílely na činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, přestože dotyčné transakce nejsou jako takové natolik přímé, jak si patrně přeje Tribunál. Komise tvrdí, že přezkum prováděný soudem se musí omezit na ověření, zda se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení nebo zda zneužila svoji

pravomoc. Podle Komise nelze důvodně tvrdit, že Rada tím, že na seznamy zařadila banku, již částečně vlastní íránský stát a ve vztahu k níž vyjádřila znepokojení i Rada bezpečnosti, zneužila svou pravomoc.

106 Spojené království podporuje analýzu Rady a Komise ohledně poskytování bankovních služeb společnosti Novin.

107 Bank Mellat zpochybňuje argumenty uplatněné Radou, Komisí a Spojeným královstvím.

– Závěry Soudního dvora

108 Argumentace Rady se týká výlučně toho, jak Tribunál posoudil opodstatněnost čtvrtého a pátého žalobního důvodu.

109 Pokud jde o informace zohledněné k odůvodnění zařazení Bank Mellat na uvedené seznamy a o důkaz opodstatněnosti tohoto zařazení, je třeba připomenout, že účinnost soudního přezkumu zaručeného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie zejména vyžaduje, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se rozhodnutí, které má ve vztahu k dotyčné osobě nebo subjektu charakter individuálního rozhodnutí, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého toto rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní věrohodnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (v tomto smyslu viz rozsudky Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119; Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 64; Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 73; Anbouba v. Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 45; Anbouba v. Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 46, a Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 42).

110 Unijní soud musí v rámci tohoto přezkumu za tímto účelem případně vyzvat příslušný unijní orgán, aby předložil důvěrné i nedůvěrné informace a důkazy, které jsou pro takový přezkum relevantní (viz rozsudky Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 120, jakož i Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 65).

111 V případě, že příslušný unijní orgán nemůže vyhovět žádosti unijního soudu, musí unijní soud vycházet pouze z toho, co mu bylo sděleno (viz rozsudky Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 123, a Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 68).

112 Pokud jde o čtvrtý důvod týkající se skutečnosti, že FEE, jež je dceřinou společností, v níž Bank Mellat drží 100% kapitálový podíl, je uvedena v rezoluci 1929 (2010), Tribunál v bodě 117 napadeného rozsudku konstatoval, že tento důvod je založen na pouhých tvrzeních. Rada totiž nepředložila žádný důkazní materiál, který by Tribunálu umožnil ověřit opodstatněnost tohoto důvodu. V takové situaci není unijní soud, který má zkoumat věcnou opodstatněnost důvodů pro zařazení na seznam s přihlédnutím k připomínkám a důkazům případně předloženým dotyčnou osobou, které svědčí v její prospěch, jakož i k odpovědi příslušného unijního orgánu na tyto připomínky, schopen rozhodnout o opodstatněnosti těchto důvodů, takže tyto důvody nemohou sloužit jako základ pro napadené rozhodnutí o zařazení (v tomto smyslu viz rozsudek Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 137).

113 K výtce Rady, že Tribunál v bodě 117 napadeného rozsudku shledal, že čtvrtý důvod není samostatným důvodem v porovnání s ostatními důvody, je nutno uvést, že tato výtka není ničím podložena.

- 114 Kromě toho je třeba podotknout, že odůvodnění zmrazení finančních prostředků Bank Mellat zmrazením finančních prostředků FEE, když posledně zmíněná banka byla uvedena v rezoluci OSN z důvodu činnosti Bank Mellat, je argumentací v kruhu, takže zmrazení finančních prostředků Bank Mellat nemůže být odůvodněno tím, že FEE byla uvedena v této rezoluci. Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, pouhá zmínka o Bank Mellat v uvedené rezoluci, podle níž tato banka „zprostředkovala pro iránské subjekty působící v jaderném, raketovém a obranném průmyslu transakce v řádu stovek milionů dolarů“, nemůže podle judikatury citované v bodech 109 a 112 tohoto rozsudku představovat dostatečné odůvodnění jejího označení Uníí.
- 115 Rada v kasačním opravném prostředku tvrdila, že důkazy toho, že Bank Mellat podporuje iránské jaderné činnosti, pocházejí z důvěrných zdrojů, jejichž zveřejnění by umožnilo identifikovat osoby, které tyto důkazy poskytly, což by ohrozilo zejména život a bezpečnost těchto osob. Navíc důkazy mohly být předány třetími zeměmi, jež odmítly dát souhlas k jejich zpřístupnění. V takovém případě je podle Rady třeba respektovat důvěrnost, neboť v opačném případě by byla ohrožena mezinárodní spolupráce.
- 116 Pokud jde o důvěrnost důkazů, je třeba konstatovat, že tento argument byl poprvé uplatněn až ve stadiu kasačního opravného prostředku. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že umožnit účastníku řízení, aby vznesl důvod a argumenty, které nevznesl u Tribunálu, poprvé až před Soudním dvorem, by znamenalo umožnit mu, aby předložil Soudnímu dvoru, jehož pravomoc je ve vztahu ke kasačnímu opravnému prostředku omezena, spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Tribunál. V řízení o kasačním opravném prostředku je tedy pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení zvoleného ohledně důvodů a argumentů projednávaných před prvoinstančním soudem (rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 126 a citovaná judikatura).
- 117 Argument vycházející z důvěrnosti důkazů je tudíž nepřijatelný.
- 118 S ohledem na tyto poznatky se tedy Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 117 napadeného rozsudku učinil závěr, že čtvrtým důvodem nelze odůvodňovat přijetí omezujících opatření vůči Bank Mellat.
- 119 Pokud jde o část pátého důvodu týkající se finančních služeb poskytovaných AEOI, Tribunál v bodě 118 napadeného rozsudku konstatoval, že Rada nepředložila žádný důkaz či informaci, které by dokládaly, že takové služby byly poskytovány. Rada však v kasačním opravném prostředku též poukazovala v tomto ohledu na ilegalitu činností bránící poskytnutí důkazů pocházejících z důvěrných zdrojů, na zásady vzájemné důvěry a loajální spolupráce mezi členskými státy a orgány, jakož i na neexistenci neomezeného práva na zpřístupnění důkazů.
- 120 Vzhledem k tomu, že tento argument byl poprvé uplatněn až ve stadiu kasačního opravného prostředku, musí být podle judikatury citované v bodě 116 tohoto rozsudku prohlášen za nepřijatelný.
- 121 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů tím, že v bodě 118 napadeného rozsudku učinil závěr, že tvrzeními týkajícími se organizace AEOI nelze odůvodňovat přijetí omezujících opatření vůči Bank Mellat.
- 122 Pokud jde o část pátého důvodu týkající se finančních služeb poskytovaných společností Novin, Tribunál učinil několik skutkových zjištění a posouzení, jejichž přezkum není v pravomoci Soudního dvora. V této souvislosti Tribunál v bodě 126 napadeného rozsudku konstatoval, že služby byly společností Novin poskytovány na iránském území. V bodě 128 učinil závěr, že mělo být vzato v úvahu tvrzení Bank Mellat, že tato banka nevěděla o zapojení společnosti Novin do šíření jaderných zbraní před přijetím omezujících opatření vůči uvedené společnosti Radou bezpečnosti, neboť Rada v tomto směru nepředložila žádné přesné a konkrétní důkazy či informace. V bodě 129 popsal Tribunál způsob, jak Bank Mellat uzavřela účty společnosti Novin po přijetí omezujících opatření vůči tomuto

subjektu. Po přezkumu použitelné právní úpravy Tribunál v bodech 134 a 135 napadeného rozsudku shledal, že poslední finanční operace, jež Bank Mellat provedla ve prospěch společnosti Novin, byly povoleny a že Rada a Komise ani netvrdí, že by předmětné platby souvisely s šířením jaderných zbraní.

- 123 S ohledem na výše uvedené učinil Tribunál v bodě 137 napadeného rozsudku závěr, že ani služby poskytované Bank Mellat společnosti Novin před přijetím omezujících opatření vůči společnosti Novin ani postup ukončení obchodních vztahů Bank Mellat a společnosti Novin nepředstavují podporu šíření jaderných zbraní ve smyslu rozhodnutí 2010/413 a nařízení č. 423/2007, č. 961/2010 a č. 267/2012.
- 124 Rada, Komise a Spojené království tento závěr zpochybňují, neboť to, že Bank Mellat věděla či nevěděla o zapojení společnosti Novin do jaderných činností, nemělo přílišný význam, přičemž nejsou zpochybňována skutková zjištění a posouzení učiněná Tribunálem. Komise zejména tvrdí, že zařazení bank poskytujících finanční služby související s mezinárodním obchodem na seznamy subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, je spjata s cílem mezinárodního společenství zabránit vývoji a šíření jaderných zbraní.
- 125 Účelem sporných aktů je přitom přijetí opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků Bank Mellat, a to z důvodu, že tato banka se podílí na jednání, které podporuje iránské jaderné činnosti, jež by mohly ohrozit nešíření. S ohledem na skutečnost, že navzdory tomu, že Bank Mellat zpochybnila opodstatněnost pátého důvodu, nepředložila Rada žádný důkaz či přesnou informaci, na jejichž základě by bylo možno prokázat, že služby poskytované Bank Mellat společnosti Novin představují takovou podporu, Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 138 napadeného rozsudku učinil závěr, že okolnosti uvedené v bodě 137 tohoto rozsudku neodůvodňují přijetí omezujících opatření vůči Bank Mellat.
- 126 Z toho vyplývá, že argumentace Rady ohledně posouzení opodstatněnosti čtvrtého a pátého důvodu Tribunálem musí být odmítnuta.

K závěrům vyplývajícím z přezkumu kasačního opravného prostředku

- 127 Z přezkumu kasačního opravného prostředku vyplývá, že se Tribunál dopustil v rámci své argumentace nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 106 napadeného rozsudku učinil závěr, že při přijímání rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 Rada nedodržela svou povinnost posoudit, zda jsou informace a důkazy vůči Bank Mellat, které byly Radě předloženy, relevantní a opodstatněné. Je však třeba ověřit, zda platnost výroku napadeného rozsudku může zůstat zachována na základě těch částí odůvodnění uvedeného rozsudku, jež nejsou stíženy vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.
- 128 Z napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál sporné akty zrušil současně na základě několika důvodů.
- 129 Tribunál tak sice v bodě 106 napadeného rozsudku dospěl k nesprávnému závěru, že vada, kterou je stíženo rozhodnutí Rady, odůvodňuje zrušení rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 ve vztahu k Bank Mellat, avšak v bodech 105 a 107 napadeného rozsudku zrušil tytéž akty z důvodu jiných vad, přičemž Soudní dvůr v tomto směru neshledal žádné nesprávné právní posouzení. Z toho vyplývá, že zjištěná vada v bodě 106 napadeného rozsudku nemá žádný dopad na výrok tohoto rozsudku.
- 130 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut.

K nákladům řízení

- 131 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu stanoví, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení.
- 132 Článek 138 tohoto jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, v odstavci 1 stanoví, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 133 Vzhledem k tomu, že Bank Mellat požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Bank Mellat v řízení v obou stupních.
- 134 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, stanoví, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 135 Spojené království a Komise ponесou vlastní náklady řízení v obou stupních.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Bank Mellat v řízení v obou stupních.**
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení v obou stupních.**

Podpisy.